

Radek

Utekl jsem jako srab.

Na telefonu deset zmeškaných hovorů a pět zpráv od Kateřiny. Kopnul bych do toho!

Na první benzínce jsem zastavil, hodil do sebe kafe a malou bagetu. Snad mi to pomůže uvažovat jasněji. S chvějící se rukou jsem vytočil první číslo z *oblíbených* (vážně paradox).

„Lásko, slyšíme se?“

„Co je s tebou? Několikrát jsem ti večer volala a psala.“

„Omlouvám se, Kači. Včera jsme to s Marcelem trochu natáhli. Znáš to. Rozebírali jsme práci a dali pár panáků. Nechal jsem telefon na pokoji a pak padnul. Nezlob se.“

„Jen jsem měla strach.“

„Promiň. Už jsem na cestě. Tak za čtyři hodinky bych mohl být doma.“

„Fajn, počkám na tebe s obědem.“

„Jsi zlatá. Zatím pa.“

„Pa.“

První lež. První velká lež. Doufám, že poslední. Nerad bych se do toho víc zamotal.

Jenže jak jsem se blížil k domovu, bylo mi ze všeho nějak zle. Ze všeho? Ze sebe! Neměl jsem odvahu přijít jen tak domů a podívat se

jí do očí. Můj otec byl zmetek a mámu podváděl, kdykoli a s kýmkoli mohl. Kdysi jsem si slíbil, že to nikdy neudělám. A teď jsem stejný grázl, jako byl on.

„Karle? Jsi doma?“ zavolal jsem nejlepšímu kamarádovi.

„Jasně. Zrovna jsem se vrátil z dílny.“

„Sejdeme se za tři hodiny na Špici (naše oblíbená hospoda). Potřebuju něco spláchnout.“

„Takhle dopoledne?“

„Nediv se a buď tam. Dík.“

Počkal jsem asi hodinu a vytočil znovu ženu.

„Kači, omlouvám se, ale volal Karel. Potřebuje pomoci přestěhovat nějaké gauč, tak já se zastavím nejdřív tam. S tím obědem radši nečekej, nevím, jak dlouho se zdržím.“

„Jak myslíš,“ odpověděla už trochu nakvašeně, ale nic nenamítala. To byla celá ona. Nikdy na mě nekřičela nebo nebyla nepřijemná. Zlatá holka.

O to víc mi ze sebe bylo na zvracení.

Kilometry ubíhaly a mně se vloudila do myšlenek Pavla. Tak, jak jsem si užil za poslední dva dny, jsem si neužil už hodně dlouho.

Ani už přesně nevím, kdy začaly ty naše pokusy o otěhotnění, které nám domů místo štěstí přinášely zatím jen nepohodu.

„Zdarec Karle. Dík, žeš přišel.“

„To jsem zvědavej, co tak hořelo! Všechny byly radostí bez sebe, když jsem zmizel v neděli před obědem. Doufám, že k tomu máš dost dobrý důvod.“

Karel měl doma manželku a dvě dospívající dcery v pubertě. Občas mi ho bylo docela líto, když vyprávěl, co všechno musí s holkami řešit.